

ΤΟ ΑΣΤΥ

ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φύλλου εἰσέρχεται εἰς τὸ τέταρτον αὐτοῦ ἔτος. Ὀλίγαι λέξεις, αἵτινες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀνακεφαλαίωσις σύντομος τοῦ παρελθόντος καὶ σύντομον ἅμα πρόγραμμα διὰ τὸ μέλλον δὲν θὰ φανῶσιν ἰσως περιτταί εἰς τοὺς εὐμενεῖς ἀναγνώστας.

Τρία ἔτη συνεπληρώθησαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του. Τρία ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας καὶ τὴν ἐδημοσιεύθη ὁ πρῶτος ἀριθμός, ἐνῷ ἀντήχουν οἱ πολεμικοὶ κραιπνές καὶ ἐδρόντων εἰς τὴν κατεδικασθεῖσαν Πνύκα τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος οἱ Δημοσθένης τῶν συλλαλητηρίων. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ὅσκις ἀναδιφῶμεν τὰς σελίδας τῶν τριῶν συμπληρωθέντων τόμων μετὰ συμπλοῦς περιεργείας καταλαμβάνομεθα ὑπὸ ἐκπλήξεως. Τί κυκλῶν πραγμάτων καὶ προσώπων! Τί πινακοθήκη ἀτελεύτητος! Τί ἄλυσος μακρὰ περιστάσεων! Τί ἐναλλαγὴ ποικίλων ἐπεισοδίων. Ὁ ἐθνικὸς βίος τοῦ τριετοῦς αὐτοῦ διχαστήματος, ἐν ταῖς ποικίλαις αὐτοῦ πολιτικαῖς καὶ κοινωνικαῖς φάσεσιν, ἐν τῇ φυσικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει κατοπτρίζεται πιστῶς εἰς αὐτὰς τὰς σελίδας, ὅπου μία μορφή ὑπενθυμίζει μίαν ἱστορίαν καὶ μία γελοιογραφία, ἐν ἱλαρὸν ἐπεισόδιον καὶ ἐν ἐπίγραμμα ἢ ἐν λογοπαίγνιον μίαν συγκίνησιν παρελθούσαν, μίαν περίστασιν ἐφ' ἧς συνεκεντροῦτο τὸ ἐξατμισθὲν πλεον τοῦ κοινοῦ ἐνδιαφέρον. Ὁλὴν αὐτὴν τὴν κίνησιν τὸ ΑΣΤΥ τὴν παρηκολούθησε πιστῶς, σταθμὸν πρὸς σταθμὸν, ἀγρύπνως, ἀπαθῶς, πότε μὲ ἐν σκῶμμα, πότε μὲ μίαν παρτήρησιν, ἄλλοτε μὲ μίαν παρωδίαν, προσπαθοῦν ν' ἀκολουθῇ τὴν ἴσιν ὁδὸν καὶ νὰ μὴ ἐμπέσῃ οὔτε εἰς τοῦ φατριασμοῦ τὰ τέλματα, οὔτε εἰς τῆς χυδαίας προσωπικῆς σατύρας τὰς τριβόλους, προσπαθοῦν καὶ ἐπιτυχῶς νὰ εἴναι πάντοτε ἐνήμερον εἰς ὅλα καὶ μὴ φειδόμενον πρὸς τοῦτο οὔτε κόπων, οὔτε δυσκαναλόγων δαπανῶν. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βασιλευσούσης ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας ἀνωμαλίας καὶ ὑπὸ τὰς ἀστόργους συνθήκας ὑφ' ἃς ὁ τύπος ἐν γένει διατελεῖ, τὸ κατόρθωμα τοῦτο δὲν ἦτο μικρόν, ἡ ἠθικὴ δὲ ἐκτίμησις, ἂν οὐχὶ ἡ ὅσον εἶδει γενναία ὑποστήριξις, τοῦ κοινοῦ παρέχει τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν παρηγορίαν, ὅτι ἡ σημασία τοῦ ἔργου ἡμῶν δεόντως ἀνεγνωρίσθη.

Ὅλα ἦτο κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ πορεία τοῦ ΑΣΤΕΟΣ τοιαύτη ἔσται καὶ κατὰ τὸ μέλλον· εἰς ταῦτα συνοψίζεται τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα. Χωρὶς δὲ νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς ἐπαγγελίας πομπῶδεις, ἃς κατὰ σύστημα ἀείποτε ἀπεφύγομεν, δηλοῦμεν μόνον, ὅτι ἐπειδὴ συμπίπτει τὸ ΑΣΤΥ νὰ ἐγκαινίξῃ τὴν ἐναρξιν τοῦ τετάρτου αὐτοῦ ἔτους ἐν ἡμέραις ἐορτῶν καὶ πανηγύρεων ἐκτάκτων καὶ συρροῆς ἐπισήμων ξένων ἐν τῇ πόλει μας, οὐδὲν θέλει παραλείψει ὅπως παρηκολούθησιν ὅσον οἷόν τε πιστῶς τὴν κίνησιν ταύτην, χάριν κυρίως τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν του, παρ' ὧν ὅμως δικαιοῦται νὰ προσδοκᾷ ζωηροτέραν ὑποστήριξιν.

Ἐν τέλει τὸ ΑΣΤΥ καθήκον αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας του εἰς τοὺς προσφιλεῖς αὐτοῦ συνεργάτας, οὐ μόνον ἐκείνους ὅσοι κατ' ἐβδομάδα κοσμοῦσι τὰς στήλας του διὰ τῆς εὐφυοῦς καὶ τερπνῆς συνεργασίας των, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους συμπολίτας μας, ὧν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα, οἵτινες διὰ τῆς πολιτείας των, διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων των παρέχουσιν ἐργασίαν ἱλαρὰν εἰς τε τὴν μόλυβδιδα καὶ εἰς τὴν γραφίδα τῆς συντάξεως.

ΒΟΥΛΗ

Νέα εὐτυχία καὶ χαρὰ μεγάλη...
οἱ κλεινοὶ πατέρες ἔρχονται καὶ πάλι.
Τὴν δεκάτην τρίτην τοῦτου τοῦ μηνὸς
πέρνει τὸ κουδοῦνι ὁ Ἀγγερινός.

Συγκαλοῦν μὲ βίαν καὶ τοὺς βουλευτὰς
γὰρ τὰ λάθουν μέρος εἰς τὰς ἐορτάς,
καὶ καινούριον γῶρα ἔστρωσαν χαλὶ
καὶ ἔλειψε ἡ βροῦμα καὶ ἀπὸ τῆς βουλή.

Οἱ κλεινοὶ πατέρες ἔρχονται μὲ φόβον,
ἔρχονται καὶ πάλι τὰ σοφὰ κεφάλια,
νὰ πατήσουν τῶρα σὲ χαλὰ καὶ καινούριον
καὶ τὰ τὰ γεμίσουν, μὲ φτυσάτε καὶ σάλα.

Ἠρόδοτος εἰς ἑλα, σ' ἑλα προκοπή,
χεὶρ προνοίας θείας τοῦ Ρωμηοῦ διέπει,
ὁ Τρικυπὴς τέλο ἔστρωσε ταπί,
μόν' ὁ Δελιγγιάννης περιττὸ τὸ βλέπει.

Νέαι βελτιώσεις ἔχουν τὰ γενοῦν
ὅσα ἐντὸς τῆς σάλας καὶ τοῦρητηρίου,
ἑλα εἰς τὸ ἔθνος νέα θὰ φανοῦν
καὶ ἡ Ροζοῦ ἐκείνη τοῦ Βουλευτηρίου.

Φθάνουν οἱ πατέρες γὰρ τὸ βασιλεῖ...
στρώσετε καὶ ἄλλα πλούσια χαλὰ.
Τὴν δεκάτην τρίτην τοῦτου τοῦ μηνὸς
πέρνει τὸ κουδοῦνι ὁ Ἀγγερινός.

Σουρ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας μίαν εἶχον εὐχὴν, ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ καύσωνος, ὅστις ἐπέδραμεν εἰς τὸ φθινόπωρον, ὡς ἐάν ἦτο λωποδύτης — εἶνε παρομοίωσις τῆς ἡμέρας — καὶ ἀφῆρεσε πᾶσαν σκέψιν ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ ὀχληρὰ ἔντομα, τὰ θερινὰ θέατρα καὶ τὰς ὑπαιθρίους αἰοιδούς, τὰς ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Κρίσπη. Εὐτυχῶς ὅμως ἔπεσεν ὀλίγη βροχή, ἥτις ἐδρόσισε τὸ αὐχμηρὸν ἔδαφος καὶ ἡ ὁποία εὐτυχῶς δὲν ἦτο τόση, ὥστε νὰ μεταβάλλῃ τοὺς δρόμους εἰς βόρβορον, διότι ἀλλοίμονον τότε θὰ ἠδυνάμεθα ἀφόδως νὰ εἰπώμεν